امکان انشاء اولی وجوب واحد صوم در کل شهر، در نظام انشائات طولی

حال که اینطور شد، برگردیم؛ فرمود: «فمن شهد منکم الشهر فلیصمه». اگر کسی بتواند کل ماه را روزه باشد، میگوییم خلاف اقتضاء آن پایه اصلیه است؟ ای موافق است؟ «فلیصمه»؛ لحظهای که هلال را ندیدی دیگر چیزی نخور تا عید فطر که هلال شوال را ببینی. روی این مبانی خلاف نیست. نمیخواهم بگویم الآن دارم استظهار میکنم. میخواهم طولیت را توضیح بدهم. طوری است که اگر کسی بالعذر متمکن بود؛ بدون آن چیزهایی بود که شارع مقدس در حالت یسر بندگان ملاحظه کرده؛ مثلاً در مسافر گفته صدقة الله است که بخوری، به مریض گفته بخور؛ «وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ»[1]؛ اگر در کل ماه متمکن باشد و فرض بگیریم این عذر، نباشد، اقتضاء روزه گرفتن حتی در تمام لحظات شبانهروز، موجود است. اینطور نیست که بگوییم لحظه را نگیر و بهروز نگاه کن. البته مانعی ندارد در طول انشاء اولیه بهروز نگاه کنی.

البته تمام این ارتکازاتی که ما داریم درست است. مشکلی هم نداریم. اما آن ارتکازات ما لوازم کلاسیک را ندارد. چطور؟ میخواهم بحث دیگری را عرض کنم تا ببینید چطور لوازم کلاسیک را ندارد؛ این لوازم در فضای ذهنیای است که فقها با هم بحث میکنند. بین فقها بحثهایی شده؛ بهعنوان طلبهای که آن را دیده، خدمت شما عرض میکنم؛ ملاحظه آنها هم بر عهده خودتان. همین مستمسک، صفحه 353.

---

[1] البقره ۱۸۵

بازبینی #1
ایجاد شده 3 مه 2026 14:23:31 توسط ... .
به روزرسانی شده 3 مه 2026 14:23:57 توسط ... .